

Anti-Copyright

กล้องมืออยู่ทุกที่ ที่รู้สึกปลอดภัยไม่มีเลขสั๊กที่

ทำไมกล้องติดตัวตำรวจถึงไม่ทำให้เราปลอดภัยขึ้น

CrimethInc.

CrimethInc.

กล้องมืออยู่ทุกที่ ที่รู้สึกปลอดภัยไม่มีเลขสั๊กที่
ทำไมกล้องติดตัวตำรวจถึงไม่ทำให้เราปลอดภัยขึ้น
2017/03/16

Retrieved on 2020-12-31 from
<https://crimethinc.com/2017/03/16/klngmiyuuthukthii-thiirusuekpld>
Thai translation of “Cameras Everywhere, Safety Nowhere: Why Police Body
Cameras Won't Make Us Safer”

sea.theanarchistlibrary.org

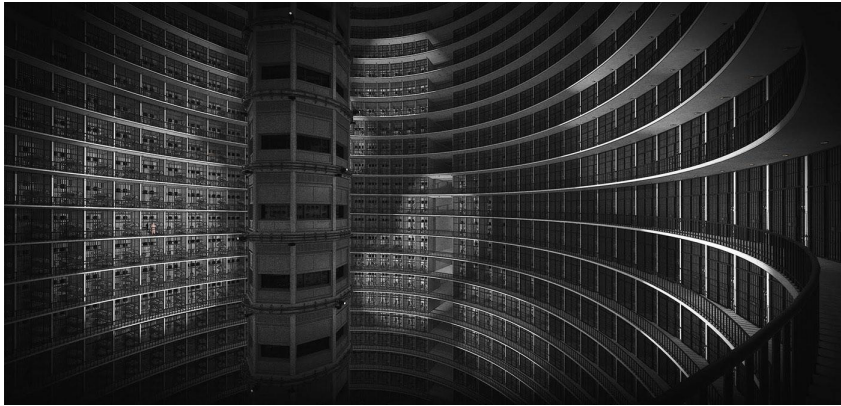
2017/03/16

เราต่างทราบกันดีว่าการใช้ความรุนแรงของตำรวจเป็นปัญหาที่แท้จริงในสหรัฐอเมริกา ทำให้เข้าใจได้ถึงสถานการณ์ที่ผู้คนกำลังวางแผนเพื่อหาวิธีการป้องกันตนและคนที่รักเพื่อไม่ให้ถูกตำรวจหลายคนที่มีความกังวลเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้เริ่มสนับสนุนให้ตำรวจสวมใส่กล้องวิดีโอที่ติดตั้งกับเครื่องแบบข โดยมีความคิดว่ากล้องจะเป็นสิ่งช่วยป้องกันความรุนแรงของตำรวจ หรืออย่างน้อยที่สุดเพื่อใช้เป็นหลักฐาน กลุ่มผู้ทำกิจกรรมการณรงค์เพื่อปฏิรูปตำรวจ (ที่ให้ความสำคัญกับแนวคิดของนักปฏิรูป Black Lives Matter) และสหภาพเสรีภาพพลเมืองอเมริกันกำลังสนับสนุนมาตรการนี้ แม้แต่กรมตำรวจเองก็ได้ผ่านการลงนามเห็นชอบเป็นที่เรียบร้อยแล้วถึงแม้จะเกิดการต่อต้านขึ้นในระยะแรก แต่แนวคิดที่ว่ากรมตำรวจจำนวนมากขึ้นจะช่วยหาผู้รับผิดชอบได้ตั้งขึ้นนั้น (อย่างไรก็ตาม เราคิดไปเอง) อาจขึ้นอยู่กับหลักฐานที่มีความผิดพลาด การที่ตำรวจไม่ถูกตั้งข้อหาว่าเป็นฆาตกรไม่ได้เกิดขึ้น แต่เพราะพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของระบบที่ยิ่งใหญ่กว่าที่บอกพวกเขาว่าเป็นเรื่องสมเหตุสมผลที่จะเช่นฆ่าปร ซึ่งในทุกระดับของสังคมไม่ว่าจะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ผู้พิพากษา อัยการถึงคณะลูกขุน พลเมือง และสื่อ ต่างล้วนให้การสนับสนุนส่งเสริมมุมมองของตำรวจอย่างไร้ซึ่งเหตุและผล จึงไม่น่าแปลกใจที่ระดับชั้นบรรยากาศนี้ตำรวจสามารถกระทำการฆาตกรรมผู้ใดก็ได้โดยปราศจากความกลัว

กลุ่มผู้สนับสนุนกล้องติดตัวแบบสวมใส่ของตำรวจรวมถึงกลุ่มผู้สนับสนุนที่ไม่รู้โอ้ไหนอึไหนบ่งเอิญเห็นแตกต่างเรียกร้องมาโดยตลอดให้กล้องทำหน้าที่สร้างความเท่าเทียมระหว่างตำรวจกับประชาชนเพราะพวกเขาแต่กลับมีหลักฐานน้อยมากที่สนับสนุนการเรียกร้องดังกล่าว หลายคนคิดว่าสิ่งที่ถูกเห็นด้วยภาพบันทึกวีดิทัศน์แต่ต้องเป็นความรับผิดชอบแบบไหนกันจึงจะสาสมกับการถูกตำรวจกระทำทารุณกรรมด้วยการใช้ความรุนแรงเงินที่ต้องจ่ายชำระในรูปแบบของค่าปรับหรือค่าชดเชยเปรียบเสมือนทั้งหมดที่นักปฏิรูปตำรวจต้องการแล้ว พวกเขาจะเรียกร้องได้จากที่ไหนเมื่อไม่มีอะไรให้ต้องจ่ายบนคำตัดสินชี้ขาดที่ว่า บริสุทธ์หรือการพิจารณาคดีขงไรซึ่งข้อสรุป ในขณะที่พวกเขาจำเป็นต้องยอมจำนนต่อคำพิพากษาอย่างเกือบที่จะหลีกเลี่ยงหรือพวกเขาควรกลับบ้านและมีความสุขเหลือเกินกับกระบวนการศาลยุติธรรม หรือยังมีอีกหลายทางเลือกที่สะท้อนถึงความจริงที่ว่าเราต่างไม่มีปัญหาเรื่องการถูกมองเห็นด้วยกล้องแต่เรามีปัญหาทางการเมืองซึ่งมีเพียง “ความรับผิดชอบ” เท่านั้นที่เราเห็นว่าจะเกิดการชำระเงินขึ้นเป็นครั้งคราว (จ่ายโดยผู้เสียภาษี) การชำระเงินเหล่านี้ไม่ถือเป็นส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ที่ถูกฟ้องร้องดำเนินคดีหรือเป็นการสร้างการป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดการถูกทำร้ายและการฆาตกรรมในอนาคตแต่อย่างใด

ถึงแม้ว่าจะเกิดความลังเลขึ้นในช่วงแรกของการนำกล้องติดตัวตำรวจมาใช้ แต่หน่วยงานตำรวจทั้งหมดเนื่องจากพวกเขาตระหนักได้ว่ากล้องนั้นสร้างคุณค่าต่อพวกเขามากกว่าที่พวกเขาสร้างคุณค่าต่อสาธารณชนขณะนี้เรามีหน่วยงานตำรวจ 4,000 แห่งในสหรัฐอเมริกาที่ใช้กล้องติดตัวตำรวจ รวมถึงหน่วยงานในชิคาโกและนิวยอร์กที่ใหญ่ที่สุดอีกสองแห่ง จึงไม่มีคนแปลกหน้าที่ไหนที่ก่อปัญหาด้วยผู้ครองตลาดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของกล้องติดตัวเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้นำในอุตสาหกรรมที่สร้างมูลค่าทางธุรกิจกว่า Taser Inc หลังจากทำการวิจัยสรรพผลิตภัณฑ์ของตัวเองด้วยชื่อที่เหมือนกันก็ถูกนำไปใช้เพื่อการเช่นฆ่า ซึ่งมีผู้เสียชีวิตอย่างน้อย 500 ราย ในช่วงระหว่างปี 2544 ถึง 2555 Taser ได้เริ่มทำการติดตั้งกล้องเพิ่มในปี 2549 พร้อมกับแนะนำผลิตภัณฑ์ใหม่ล่าสุดด้วยกล้องติดตัวที่สามารถสวมใส่ได้ในปี 2551 ตั้งแต่นั้นมามูลค่าหุ้นของ Taser ได้เพิ่มสูงขึ้นกว่าสิบเท่าตัว นี้ไม่ได้เป็นเพียงส่วนเล็กๆ ยังมีการเงินช่วยเหลือจากกระทรวงยุติธรรมของรัฐบาลโอบามา ซึ่งใช้งบประมาณไปกว่า 19.3 ล้านเหรียญสหรัฐในการจัดซื้อกล้องติดตัวเจ้าหน้าที่ จำนวน 50,000 ตัว เพื่อใช้สำหรับหน่วยงานที่มีกล้อง Taser ยังได้เปิดตัวบริการจัดเก็บข้อมูลแบบคลาวด์เพื่อเสนอให้กับกองกำลังตำรวจ (ใช้ที่ให้บริการจัดเก็บหลักฐานแบบส่วนตัว) มีการนำเสนอการผลิตโดรนพร้อมปืนยิงยาสลบ

(และแน่นอน กลับ) ประกอบเข้าด้วยกัน และเมื่อไม่นานมานี้ได้ทำการซื้อ Dextro ซึ่งเป็นบริษัทผู้พัฒนาซอฟต์แวร์เพื่อใช้ในการระบุตัวตนและจัดทำดัชนีของใบหน้าและวัตถุเฉพาะ

การถูกมองเห็นเปรียบเสมือนกับดัก” – Michel Foucault

ในฐานะที่โตมาในยุคของโทรทัศน์ช่วงปี 2523 จึงได้เรียนรู้จากภาพยนตร์เรื่อง G. I. Joe ว่าการรู้เป็นเพียงครึ่งเดียวของการต่อสู้ แต่สิ่งหนึ่งที่ผิดมหันต์ คือ การรู้เป็นเพียงครึ่งเดียวของการต่อสู้ด้วย เราสามารถพึ่งพาเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อช่วยเราได้แต่คงไม่ได้มากไปกว่าการที่เราจะสามารถพึ่งพาระบบศาล

ได้ว่าในการบันทึกภาพความโหดร้ายดังกล่าวคุณได้กระทำตามภาระหน้าที่ทางศีลธรรมของคุณเป็นที่เรียบร้อยแล้วหลังจากที่คุณทำการบันทึกภาพเหตุการณ์ไว้ได้นั้นวงจรของระบบจะหมุนจนในที่สุดความ ซึ่งเราเห็นว่าเป็นเพียงความปรารถนาทางความคิด เพราะหากเป็นเช่นนั้นจริงจะเกิดอะไรขึ้นถ้าเราแทนที่ด้วย “ถ้าคุณเห็นอะไรบางอย่าง ให้ทำอะไรสักอย่าง” เช่นนั้นหรือ หรือถ้าเหตุการณ์ทุกครั้งเกิดจากการที่เจ้าหน้าที่ พวกเขาจะต้องเกรงกลัวต่อการที่ผู้เห็นเหตุการณ์อาจไม่เพียงแต่เป็นพยานแต่จะพยายามหยุดยั้งพวกเขา ก่อน ที่จะลงมือกระทำการใดๆ สำเร็จ ก่อนที่พวกเขาจะสร้างความชอกช้ำขมขื่นหรือปลิดชีพใครบางคนเสียแล้วอะไรกันที่จะทำให้สิ่งนี้เป็นความจริงขึ้นมาได้

ผู้ที่สนับสนุนการใช้กล้องติดตัวตำรวจต้องการเชื่อในความรับผิดชอบที่ผ่านช่องทางอย่างเป็นทางการ โดยหวังว่าการทำให้ถูกมองเห็นผ่านกล้องนั้นจะช่วยปกป้องเราจากภัยคุกคามอันแท้จริง จากการเพิ่มจำนวนการจับกุมกำลังตำรวจในปัจจุบัน เป็นเรื่องน่าเศร้าที่อุปกรณ์วีดิทัศน์เหล่านี้ไม่สามารถ ทั้งที่มีส่วนช่วยในการเฝ้าระวังตรวจตราในรูปแบบที่สร้างประโยชน์มากขึ้นแก่พวกเราทุกคน เราไม่จำเป็นต้องทราบข้อมูลให้ละเอียดขึ้นในสิ่งที่ตำรวจกำลังปฏิบัติหน้าที่แต่เราจำเป็นต้องหยุดพวกเขา เราไม่ได้มองหาความโปร่งใสหรือความรับผิดชอบแต่เรากำลังมองหาโลกที่ปราศจากตำรวจ เราต้องการที่จะอยู่เหนือความต้องการสำหรับการรับผิดชอบเพื่อสร้างโลกที่ไม่เพียงแต่ไม่ปรารถนาให้มีตำรวจ

อ่านเพิ่มเติม

Ben Brucato:

- The New Transparency: Police Violence in the Context of Ubiquitous Surveillance
- Policing Made Visible: Mobile Technologies and the Importance of Point of View
- Standing By Police Violence: On the Constitution of the Ideal Citizen as Sousveiller

กล้องทุกตัวที่ติดกับเครื่องแบบตำรวจเป็นเพียงอีกหนึ่งเครื่องจักรกลที่ปล่อยให้เราสงบ

เมื่อคืนก่อนฉันยืนอยู่บนชานชาลารถไฟใต้ดินและแหงนมองป้ายดิจิทัลที่ประกาศเวลาการมาถึงของ
แต่ ณ ขณะนั้น ป้ายสัญญาณกำลังส่งข้อความที่ต่างออกไป “กล้องวงจรปิดไม่รับประกันว่าจะป้องกัน
ช่างรู้สึกทึ่งที่บรรดาสถาบันการติดตั้งกล้องวงจรปิดต่างยอมรับสิ่งนี้
ในขณะที่ผู้คนจำนวนมากที่ได้รับการเฝ้าระวังตรวจตราจากกล้องวงจรปิดนั้นกลับไม่ตระหนักถึงมัน
เพราะพวกเขาล้วนให้การสนับสนุนการนำกล้องติดตัวตำรวจมาใช้

เหนือกว่าความเชื่ออื่นใด คน “ประพฤติ” ในขณะที่ผู้อื่นกำลังเฝ้าจับตาดูอยู่ และกล่าวถึงน้อยครั้งกว่าสิ่งใด
ไม่มีวิธี “ประพฤติ” ที่เหมาะสมกับทุกคน หากตำรวจมีความเชื่อที่แสดงออกเพื่อชี้ชัดให้เห็นว่าการกระทำ
ผู้บังคับบัญชาของพวกเขา ระบบกฎหมาย และประชากร ในภาพรวมล้วนเห็นด้วยกับการกระทำของพวกเขา

น่าเสียดายที่พวกเราบางคนพบเห็นพวกเขา ซึ่งยังคง “ประพฤติ” ตามแบบฉบับที่พวกเขากระทำมาตั้งแต่
แม้จะมี (และอาจเป็นเพราะ) กล้องที่เฝ้าจับตาดูอยู่

ตำรวจไม่รู้สึกเกรงกลัวต่อกฎหมายหรือที่เหนือกว่ากฎหมาย นั่นเป็นเพราะไม่จำเป็น
มีสาเหตุหลายประการที่ทำให้ตำรวจผู้ลงมือฆ่าผู้อื่นนั้นไม่ถูกตั้งข้อหาว่าเป็นฆาตกร

ประการแรกส่วนของกฎหมายและการตัดสินพิจารณาคดีของศาลต้องมีภาระการพิสูจน์ที่หนักอึ้งอย่างไม่จำเป็น
เพื่อที่จะสามารถเอาผิดต่อเจ้าหน้าที่ด้วยข้อหา “ปฏิบัติหน้าที่ด้วยการกระทำการโดยขาดซึ่งเหตุผล”

ซึ่งรัฐอูชิงตันนั้นถือเป็นรัฐที่มีอุปสรรคสูงสุดในการฟ้องร้องดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ
จากถ้อยคำข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงของตำรวจทำให้มีตำรวจรัฐอูชิงตันเพียงนายเดียวเท่านั้น

2548 ถึง 2557 ถึงแม้ว่าจะมีประชาชนผู้เสียชีวิตเป็นจำนวน 213 ราย ที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสังหาร
และเจ้าหน้าที่นายหนึ่งกลับถูกพบว่าไม่มีความผิดแม้จะมีผู้เสียชีวิตที่ถูกยิงจากด้านหลังก็ตาม

นอกเหนือจากเอกสารทางกฎหมายสำหรับการพิสูจน์แล้ว ตำรวจ เป็นอีกผู้หนึ่งที่ทำหน้าที่สอบสวนเจ้าหน้าที่
ซึ่งเป็นความฉาวโฉ่แห่งการกระจุกตัวเพื่อปกป้องกรมของตนถึงกับมีการตั้งรหัสที่ใช้ติดต่อกันเพื่อเรียกขาน

และลำดับต่อไปคงไม่พ้น อัยการ พวกเขาต้องขึ้นอยู่กับการเป็นพื้นฐานแบบวันต่อวัน
อย่างแน่นอนที่สุดเพื่อประโยชน์ของรูปคดี แต่ยังมีอีกหลายแรงจูงใจที่จะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติหน้าที่

ด้านล่างนี้เรามีบรรดาผู้พิพากษาและคณะลูกขุนผู้ซึ่งส่วนใหญ่เชื่อว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่เหนือผู้คนที่วิจารณ์
ในที่สุดเราก็มีสื่อที่ไม่แสดงความคิดเห็นโดยปราศจากการตั้งคำถามแบบตำรวจนักแก้วและผู้บริโภคนสื่อ

คณะลูกขุนมักประกอบด้วยผู้ที่สามารถหยุดงานได้ ในขณะที่ผู้ที่ถูกตำรวจฆ่าส่วนใหญ่มักจะมาจากชนชั้นล่าง
จึงเป็นเรื่องยากที่คนเหล่านี้จะเป็น “เพื่อนร่วมงาน” กับผู้ที่ทำหน้าที่อยู่ในคณะลูกขุน

จากการรวบรวมข้อมูลเท่าที่สามารถค้นหาได้ในช่วงเวลาที่ผ่านมาปีที่มีการนำกล้องติดตัวตำรวจมาใช้
พบว่า มีเพียงกรณีเดียวที่ตำรวจต้องเผชิญกับข้อหาฆาตกรรมหลังจากที่พวกเขาฆ่าใครบางคนในขณะที่สวม

เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2557 ที่อัลบูเคอร์คี มลรัฐนิวเม็กซิโก James Boyd ได้ตั้งแคมป์ในสวนสาธารณะในเม็กซิโก
ทำให้มีประชาชนโทรแจ้งตำรวจจนในที่สุดมีเจ้าหน้าที่ถึงสิบเก้านายที่ทำการตอบรับโทรศัพท์เหล่านั้น

การรวมกันของสองสิ่งสุนัขและมือปืน เป็นที่รู้จักกันว่า Boyd มีอาการของโรคจิตเภทและกำลังลือมิดในมือ
หลังจากเกิดความขัดแย้งนานกว่าสามชั่วโมงเจ้าหน้าที่สองนาย Keith Sandy และ

Dominique Perez ได้ยิง Boyd รวมหกนัดด้วยกัน ในวันที่ 11 ตุลาคม 2559
การพิจารณาคดีนี้ได้รับการประกาศว่าเกิดความผิดพลาดจากการที่คณะลูกขุนถูกปิดกั้น

โดยลูกขุนเก้าท่านเชื่อว่าพวกเขาเป็นผู้บริสุทธิ์และอีกสามท่านเชื่อว่าพวกเขาล้วนมีความผิดจริงตามข้อกล่าว
กล้องติดตัวของเจ้าหน้าที่ Sandy และ Perez ไม่ได้ป้องกันไม่ให้พวกเขายิง Boyd

หรือวิธีที่คนที่พวกเขานับถือเหตุการณ์ไว้ก็ไม่ได้นำให้พวกเขาต้องรับผิดชอบต่อการตายของชายผู้นี้

อัยการได้อ้างว่าวิดิทัศน์ “ไม่สามารถโกหกได้” แต่คณะลูกขุนทั้งเก้าท่านต่างเห็นวิดิทัศน์ของชายที่มีความทุ กุภรายล้อมด้วยตำรวจถึงสิบเก้านาย และถูกยิงรวมทั้งสิ้นหกนัด แล้วยังก่อคดีคิดที่ว่าตำรวจเหล่านี้ได้ปฏิ วิดิทัศน์อาจไม่โกหกแต่ไม่จำเป็นต้องเป็นกลาง อาจเป็นเพียงการชี้ชัดให้เห็นถึงมุมมองและหัวเรื่องที่ต้องน ้ตามที่มีผู้นำไปเขียนเพิ่มเติมไว้ดังนี้

Keith Sandy เกษียณแล้วว่าน Dominique Perez พร้อมทั้งจะกลับมาปฏิบัติหน้าที่ของเขาคีกรังเป็นเรื่อ เนื่องจกเงินค่าปรับหรือเงินชดเชยที่มีผู้ฟ้องเรื่อกกับตำรวจนั้นไม่ได้เป็นส่วนความรับผิดชอบแต่อย่างใด แต่ในการชำระเงินชดเชยจำนวนเงิน 5 ล้านเหรียญสหรัฐให้กับครอบครัวของ James Boyd เพื่อเป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อกรณีการเสียชีวิตนั้นถูกจ่ายโดยผู้เสียภาษีของเมืองอัลบูเคอร์คี

ในขณะที่เกิดการแพร่หลายของวิดิทัศน์ที่บันทึกภาพเหตุการณ์ฆาตกรรมโดยตำรวจ ความนิยมของโทรศัพท์มือถือที่ติดตั้งกล้องวิดิทัศน์ในตัวก็เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเราไม่เห็นถึงการเพิ่มขึ้นของ “ความรับผิดชอบ” ยังมีตำรวจอีกมากที่ไม่ถูกตั้งข้อหาว่าเป็นฆาตกร อีกมากที่ไม่ถูกตัดสินโทษในคดีฆาตกรรม และอีกจำนวนมากของตัวเลขการฆาตกรรมโดยตำรวจที่ไม่มีที่ท คดีฆาตกรรม Eric Garner อยู่ในกำมือของเจ้าหน้าที่จากสำนักงานตำรวจนิวยอร์ก Daniel Pantaleo มีการบันทึกภาพเหตุการณ์ไว้ได้โดยผู้ที่พบเห็นเหตุการณ์โดยบังเอิญ แต่วิดิทัศน์นี้ไม่ได้ช่วยชีวิตของ Garner หรือนำไปสู่ความรับผิดชอบใดๆ สำหรับเจ้าหน้าที่ Pantaleo (ถึงแม้ว่าเมื่อสองปีก่อนเขาได้ใช้ช่วงวันหยุดติดต่อกันสองวันสำหรับการตั้งด้านหยุดและตรวจค้น ก่อนที่เขาจะลงมือฆ่า Garner)

“ทั้งโลกกำลังจับตาดูอยู่!” เป็นวลีที่ผู้ชนับไม่ถ้วนต่างเปล่งเสียงร่ำยทวงทำนองเมื่อสิ้นสุดการถูกทากรุ เลิกขยายความพูดเกินจริงเราเองควรเริ่มตั้งคำถาม แล้วยังใจละ Don Rose นักหนังสือพิมพ์และนักกิจกรรม “...บอกพวกเขาว่าทั้งโลกกำลังจับตาดูอยู่และพวกเขาไม่มีทางที่จะหนีรอดไปได้อีกครั้ง”

แต่เหตุการณ์ประวัติศาสตร์กลับบังชีเป็นอย่างอื่น เมื่อผู้ประท้วงถูกโจมตีโดยตำรวจจึงร้งสรรคการส่งต่อ นอกการประชุมประชาธิปไตยแห่งชาติในชิคาโก เมื่อปี 2511 แม้ว่าจะมีการอ้างสิทธิ์ของ Rose แต่นายกเทศมนตรีเมืองชิคาโกในขณะนั้นได้อ้างว่า เขาได้รับจดหมายสนับสนุนกว่า 135,000 ฉบับ ว่าไม่เคยมีเจ้าหน้าที่แม้แต่คนเดียวที่ได้รับโทษเนื่องจากใช้ความรุนแรงในการปฏิบัติหน้าที่ แม้ในขณะที่เกือบทั้งโลกกำลังเฝ้าจับตาดูอยู่นั้นยังคงเกิดอีกหลายคดีอันอื้อฉาวโด่งดัง อาทิเช่น คดีการถูกทำร้ายของ Rodney King กลับยังไม่เป็นที่แน่ชัดว่าตำรวจผู้ถูกฟ้องร้องดำเนินคดีที่สมค (คณะลูกขุนเพียงให้เจ้าหน้าที่พ้นจากตำแหน่ง ผู้ที่ทำร้าย King) จากการประท้วงในปี 2542 ขององค์การการค้าโลกในซีแอตเทิลไปจนถึงวอลล์สตรีท ไม่ว่าจะกี่ครั้งก็ตามที่ผู้ประท้วงเอาชนะม้าที่ตายนี้ด้ ตำรวจก็ยังคงทำการโจมตีบนหัวของพวกเขาต่อไปโดยไม่ได้รับผลกระทบมากนักและอ้างว่าเพื่อเป็นการยุติ

การสนับสนุนชวชนเชื้อของกล้องติดตัวตำรวจมักอิงจากกรณีศึกษาของกรมตำรวจ Rialto ซึ่งเริ่มใช้กล้องติดตัว (กับเจ้าหน้าที่บางคน) ในปี 2555 กรณีศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ามีกรลดลงอย่าง ยิ่งไปกว่านั้นบรรดาสื่อและกลุ่มผู้สนับสนุนจำนวนมากต่างโน้มน้าวให้การลดลงของการร้องเรียนนี้ส่งผลใ กรณีสึกษาจากผู้เขียนท่านอื่นมีเพียงไม่กี่ชิ้นที่เป็นที่ยอมรับ Tony Farrar เคยมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ Rialto เจ้าหน้าที่ Farrar ถูกเชิญมาเพื่อช่วยกรมตำรวจที่ล้มเหลว ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งการกองกำลังจำนวน เขาได้สร้างแรงจูงใจอันทรงพลังเพื่อลดการใช้กองกำลังของเจ้าหน้าที่ภายใต้บังคับบัญชาทั้งที่มีหรือไม่มีกล้อง ในอีกแง่มุมหนึ่งที่สื่อต่างละเลยเพิกเฉยถึงความสัมพันธ์สอดคล้องอันแท้จริงแห่งกรณีศึกษา จำนวนการร้องเรียนที่ลดลงนั้นมิได้หมายรวมถึงการลดจำนวนลงของเหตุแห่งการร้องเรียน ถึงแม้การร้องเรียนที่ลดลงนั้นสร้างผลประโยชน์เชิงบวกสำหรับตำรวจเช่นเดียวกับตัวกล้องเอง

แต่ไม่จำเป็นต้องส่งผลเช่นเดียวกันนี้สำหรับพวกเราที่เหลือ ผู้คนยังมีอีกหลายเหตุผลบนความถูกต้องที่จระ ความกลัวนี้สร้างการแผ่ขยายออกได้ในขณะที่กล้องติดตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นเป็นเพียงตัวแทนของการเฝ้า การณีกีกล้องติดตัวจะเพิ่มบรรยากาศของการชู้ขวัญและมีแนวโน้มที่จะทำให้ประชาชนทั่วไปสงบมากกว่า ไม่ว่ากล้องติดตัวตำรวจจะบันทึกสิ่งใดก็ตามจะเป็นมุมมองที่ใช้เพื่อสนับสนุนตรรกศาสตร์ของรัฐและเหล่าต

ความคิดและความคิดเห็นที่มีอยู่ของผู้คนนั้นมิใช่น้อยที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเมือง อย่างน้อยพวกเขาก็เป็นผู้กำหนดวิธีการตีความภาพวิดิทัศน์เอง ซึ่งเราต่างไม่มีเหตุผลให้เชื่อว่าตำรวจเป็นผู้ คณะกรรมการบริหาร อัยการ ผู้พิพากษาหรือคณะลูกขุน และผู้ที่จะต้องดูวิดิทัศน์เหล่านี้ที่จะได้เห็นในสิ่งเดีย ช่างเป็นเรื่องอันตรายอย่างยิ่งหากจะคิดไปเองว่าการรับผิดชอบนั้นคล้ายตาม “การปฏิรูป”

แจกเช่นเดียวกับการนำกล้องติดตัวมาใช้ เมื่อหลักฐานทั้งหมดบังชีเป็นอย่างอื่นมุมมองของตำรวจจะถือเป็น คณะลูกขุน และประชาชนทั่วไป เพราะกล้องติดตัวตำรวจเป็นสิ่งที่ใช้ในการแสดงให้เห็นถึงมุมมองอันแท้จริง (แง่มุมที่ Taser ได้กล่าวไว้ในสื่อการตลาดของตนเอง) วิดิทัศน์เหล่านี้มีมุมมองที่ทำให้ผู้ชมเข้าใจง่ายเหมือน โดยสร้างความรู้สึกเห็นอกเห็นใจต่อตำแหน่งงานและการปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ